

Походження загадок

Походження загадок дуже давнє. Їх витoki (початки) сягають у міфічну давнину, коли в основі вірувань були уявлення, погляди людей про походження Всесвіту, Землі, явищ природи, богів, духів, надприродних сил тощо. Були такі ситуації, коли не можна було називати імен божества чи духовних істот, щоб вони часом не з'явилися, почувши своє ім'я. Тоді люди використовували описові формули. Наприклад, "той , що пускає стріли" (Перун), "той, що живе в лісі" (Дух лісу), "той, кого не згадують опівночі" (Чорт).

За таким описом люди здогадувалися, про що йде мова, знаходили відгадку. Для цього зіставляли життєві явища на основі їх подібності за певними ознаками, рисами, характеристиками. Звідси й назва "загадка" від "гадка" - - думка.

Уперше 60 загадок уклав Г. Ількевич у збірнику "Галицькі приповідки та загадки" (Відень, 1841), 175 українських та 150 сербських загадок опублікував І. Головацький "Вінок русинам на обжинки" (Відень, 1847).

Багато дослідників твердять, що загадки різних народів дуже схожі між собою. і це пояснюється однаковим рівнем свідомості та подібністю культурних умов.

Українська: *Два брати під одним дахом , один другого не бачить.*

Сербська: *Два брата упередо стає, єдан другого не виде.*

Албанська: *Дві сестриці не можуть одна одну не подивиться.*

Грецька: *Два брати посварилися, одна гора їх розвела.*